

Descripció	A través de la simulació d'una situació conflictiva, es presenten diferents opcions per solucionar-la.
Temàtiques	Conflicte, problema, negociació, cooperació...
Objectius	Apuntar les diferents actituds que es poden adoptar davant d'un conflicte. Analitzar els possibles factors que fan aflorar aquestes actituds, com ara el sentiment de propietat, la cerca de seguretat, el sentiment de superioritat... Reflexionar sobre la pròpia actitud davant dels problemes.
Temporalització	Dues hores de durada.
Continguts	Conceptes: Conflicte, competitivitat, falta d'autoestima, evasió, cooperació... Procediments: Improvisació teatral, argumentació lògica... Actituds: Actitud crítica pel que fa a l'ús de la violència com a mecanisme per solucionar els conflictes. Foment de la discussió, el respecte i el diàleg com a instruments per cercar el consens.
Material	Material per escriure.
Documentació	Definicions de les actituds davant del conflicte. Guió de la representació.
Desenvolupament	Escollir tres persones per representar el guió. Fer una escenificació per a la representació (es pot llegir, simplement, o fer una representació teatral, o preparar un decorat senzill...) Presentar el guió. Respondre les preguntes adjuntes, sigui de forma individual o col·lectiva. Detenir-se en cada una de les reflexions dels personatges per compartir i comentar amb els integrants del grup les idees i les actituds del protagonista. Pensar i comentar en grup situacions conflictives en què s'hagi vist involucrat cadascú i l'actitud que es va adoptar. Raonar els sentiments que van contribuir a adoptar aquesta actitud.
Orientacions	Aquesta activitat no pretén solucionar un conflicte ni donar les pautes per resoldre'l. Només volem indicar les diferents actituds que pot adoptar una persona davant d'un problema. A través dels protagonistes de l'obra i les seves reflexions en tenir un accident, podem anar entreveient diferents actituds per fer front a una situació conflictiva. Això ens ha de servir d'exemple perquè cadascun dels integrants del grup reflexioni sobre les seves pròpies actituds a l'hora de fer cara a un problema. Per això, en primer lloc analitzarem una per una les idees o posicions prèvies a la resolució del problema que expressen dintre seu els protagonistes.



El conductor de la furgoneta

Podem fer notar que comença adoptant una actitud despectiva envers l'altre conductor, pensant que l'únic perjudicat és ell; només dóna valor a les conseqüències que ha tingut l'accident per a ell i vol fer-ho pagar a l'altre conductor. Fins i tot arriba a amenaçar el conductor del monovolum. Potser aquesta actitud es veu reforçada pel fet que creu que té la raó i que no se sent culpable de l'accident. Correspondria a una actitud competitiva.

En veure el senyal de trànsit al terra, creu que la responsabilitat de l'accident és seva. Això fa que la seva actitud passi a ser contraposada a l'anterior: no es planteja fer valer els seus drets ni té ganes d'enfrontar-se a l'altra part. Per altra banda, en aquest moment és quan s'adona que l'altre conductor pot haver sofert danys en l'accident. Es culpa a si mateix i es menysprea per haver ocasionat la col·lisió. Podríem parlar d'una actitud d'acomodament.

En veure l'altre conductor del cotxe, l'envaeix la por i prefereix defugir el problema. Vol "solucionar-ho" el més ràpidament possible. Per això pensa en donar un número de telèfon fals i anar-se'n del lloc dels fets, però en realitat el problema no quedarà solucionat, sinó posposat. Estaria adoptant una actitud evasiva davant del problema.

Finalment, reflexiona i s'adona que no tota la responsabilitat de l'accident és seva. Torna a considerar la situació i creu que ha de fer valer els seus motius, les seves raons; per això es mostra disposat a parlar fins que faci falta. Adopta una actitud negociadora.

El conductor del monovolum

En Miquel comença pensant que la responsabilitat de l'accident és seva i la primera cosa que se li acut és defugir la situació. Té altres prioritats i no té ganes d'afrontar el problema, tot i que l'únic que aconsegueixi sigui posposar-ne la resolució. Estaria intentant evadir la situació.

Quan veu l'altre conductor i la seva actitud, torna a considerar la seva posició i decideix que serà millor aguantar el que hagi de dir l'altre conductor per calmar els ànims. No pretén fer entendre la situació a l'altre, ni explicar els seus motius o les seves raons, sinó donar-li la raó en tot per no confrontar-s'hi. Parlaríem d'una actitud d'acomodament.

En adonar-se que la culpa no és seva, s'hi pensa i creu que pot treure profit de l'accident. La seva intenció és que l'altre pagui els desperfectes del seu cotxe, sense que li importin les conseqüències que la col·lisió pugui haver tingut per al conductor de la furgoneta. Només li interessa el que ell pugui aconseguir. Podria correspondre a una actitud de competició.

Finalment, en adonar-se que l'altre conductor està ferit, reflexiona i abaixa les seves intencions. Potser l'accident ha estat un cúmul de despropòsits, pensa; caldrà escoltar el que hagi de dir l'altre. Adopta una actitud negociadora.

Un cop analitzats els personatges, seria interessant que completéssim la seva descripció amb les "Actituds davant del conflicte" de l'annex. Podem relacionar cada una de les posicions dels protagonistes amb les actituds que es proposen en el text i intentar buscar relacions. Segurament, no es trobaran relacions cent per cent exactes, sinó de certa similitud. El qüestionari que proposem podem treballar-lo individualment o col·lectivament en forma de pluja d'idees.

Un cop haguem treballat el text juntament amb el guió i les preguntes que s'adjunten, podem parlar de situacions conflictives viscudes per nosaltres. Després, podem analitzar les posicions que adoptem davant dels conflictes i a quines actituds del text correspondrien.

Annex



Guions.
Definició de les actituds davant del conflicte.
Qüestionari.